

Čís. 225.

Ku správě pozůstalostního jmění jsou povoláni všichni dědicové, kteří své dědické právo dostatečně vykážali. Ustanovení § 836 obč. zák. zde neplatí.

(Rozh. ze dne 15. července 1919, R I 273/19.)

Pozůstalostní soud (okresní soud v Karlíně) poukázal přihlášené dědice Antonína S. a Růženu F., by vedli společně správu domu pro pozůstalost. Proti tomuto usnesení podali stížnost přihlášení dědicové: shora zmíněný Antonín S. a František S. Rekursní soud stížnosti nevyhověl. **Důvody:** Přihlášení dědicové Antonín S. a František S. stěžují si, že soud pozůstalostní svěřil správu domu, patřícího do pozůstalosti, nejen Antonínu S-ovi, jehož stěžovatelé společně za správce navrhli, nýbrž i přihlášené dědičce Růženu F. Dle ustanovení § 145 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. z. a § 810 obč. zák. může býti přenechána správa pozůstalosti dědici při nastoupení dědictví, vykázal-li dostatečně své právo dědické. Zákon mluví všeobecně, nevylučuje žádného, z čehož vyplývá, že, je-li dědiců více a prokázali-li všichni dědické právo dostatečně, má býti svěřena správa pozůstalostního jmění jim všem, žádají-li o to. Poněvadž i Růžena F-ová dědické své právo na základě testamentu dostatečně prokázala, k pozůstalosti se přihlásila a ohradila se proti tomu, by správcem ustanoven byl jedině Antonín S., svěřil jí soud první stolice právem správu pozůstalosti společně s ostatními přihlášenými dědici. Ustanovení § 836 obč. zák., jehož stěžovatel se dovolává, nelze na tento případ užítí.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Není zde předpokladů § 16 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. z., jelikož ustanovení § 810 obč. zák., jehož se rekurs dovolává, týká se správy věci, do spoluvlastnictví více osob náležející, v tomto případě však jedná se o správu věci patřící do pozůstalosti, dosud neodevzdané, takže v opatření soudů nižších, jež odpovídá předpisu § 145 nesporného řízení, nelze shledati porušení zákona.

Čís. 226.

Společnost s o. r., mající sídlo mimo státní území Československé republiky, jest společností cizozemskou, byť i v cizozemsku platil pro ni též zákon ze dne 6. března 1906 čís. 58 ř. z., který dosud platí na dále i v tuzemsku pro tuzemské společnosti s r. o.

Lhůta k rekursu dle § 102 zákona o společnostech s r. o. čítá se finanční prokuratuře od doručení usnesení, nikoli ode dne vyhlášení zápisu.

(Rozh. ze dne 15. července 1919, R I 276/19.)

Rejstříkový soud (krajský soud v Chebu) povolil v době od listopadu 1918 do května 1919 řadu zápisů ohledně vídeňské firmy, ma-